

er den blot huul og ſtuffende, og der tilſtaaer jeg, at den endog kan blive mig modbydelig. Optager man alſaa i ſelve Værnepligtsloven en Beſtemmelse, der anerkendes med Nødvendighed at maatte føre til en Tidsbegrænsning for Ordinationen, kan man gaae ind paa det i Værnepligtsloven, ſaa maa man ogſaa i ſelve Værnepligtsloven kunne optage i en paſſende Form en Regel, hvorefter det gjøres umuligt, at Ordination kan finde Steb, naar ikke de 4 Aars Værnepligt er opfyldt af dem, ſom overhovedet ere iſtand til at opfylde deres Værnepligt; forſaavidt Bedkommende ikke er iſtand dertil, falder jo Spørgsmaalet bort. Dette er Grunden til det Forſlag, vi have ſtillet til § 11. Der tales jo nemlig i denne Paragraph om den Tid, da man fremſtiller ſig til Behandling ved Sæſſionen, og det er derfor, vi foreſlaae, at det ſkal hedde: „Enhver Værnepligtig, der vil vinde Afgang til ved ſit ſyblte 25de Aar at ordineres ſom Geiſtlig i den danſke Folkekirke, maa imidlertid fremſtille ſig ſaa betimeligt, at han i 4 Aar kan have opfyldt ſin Værnepligt, inden han fylder ſit 25de Aar; i andet Fald kan han ikke modtage Ordination, før der er hengaaet ſaa lang Tid, at han har tjent i 4 Aar“. Jeg troer, at jeg tør ſige, hvis jeg ikke er urigtig underrettet om den høitærede Juſtitsministers Udtaleſe i det andet Thing, at han, om end med nogen Betænkelighed, dog har opgivet ſin oprindelige Indſigelse med Henſyn til Optagelſen af dette Punkt i Værnepligtsloven, og der vilde alſaa, derſom det andet Thing var gaaet ind paa Mindretallets Forſlag, ikke nu være mødt nogen Indſigelse i formel Henſeende fra Ministerens Side mod vort Forſlag til § 11. Dette Forſlag, ſaaleedes ſom det her er ſtillet, have vi ogſaa ſøgt at lempe ſaameget ſom muligt efter de Bemærkninger, der tidligere fremkom fra Juſtitsministeren i Anledning af et andet Forſlag; det var en formel Modbemærkning af den ærede Juſtitsminister i Fællesudvalget, med Henſyn til et af os tidligere ſtillet Forſlag, der knyttede ſig til 3-aars Betingelſen, der har medført det ſubſidiaire Forſlag og det ſærſtilte Lovforſlag, ſom jeg har tilladt mig at indbringe. Efter den Forklaring, jeg har givet, vil det ærede Thing ſee, hvort Forſjellen mellem det

principale Forſlag under Nr. 4 og det ſubſidiaire under Nr. 5 beſtaaer; den beſtaaer nemlig i, at der iſtebetfor Forſlaget til § 11 er foreſlaaet en ny Paragraph, ſom ſiger: „Denne Lov træder i Kraft ſamtidig med Loven om en Tidsbetingeſe for Ordination af Geiſtlige i Folkekirken“, og den nævnte Lov, der ſkulde træde i Kraft ſamtidig med Værnepligtsloven, indeholbt jo den Tilſjendegiveſe, at ingen Værnepligtig kunde ordineres for Fremtiden, ſom ikke havde opfyldt ſin Værnepligt i 4 Aar. Det ſubſidiaire Forſlag er jo imidlertid, tør jeg nu troe, efter den høitærede Ministers Udtaleſe, bleven aldeles overflødig. Spørgsmaalet dreier ſig alſaa for dem, ſom maatte være enige med Mindretallet, blot om, hvorvidt man nu, uagtet det er til Intet, vil ſtemme for Mindretallets Forſlag, eller om man ganſke vil blive ſtaaende ved Lovforſlaget, ſom det ſidſte Gang forelaa her til enefte Behandling, og i den Henſeende tillader jeg mig, ſom ſagt, at henſtille Sagen, om jeg ſaa maa ſige, til den høitærede Juſtitsminister, da vi, ſom oftere fremhævet, i det Hele taget i denne Sag have fulgt den Mening, ſom han paa Regjeringens Vegne har udtalt. — I det jeg her har forklaret Mindretallets Forſlag, troer jeg, at jeg ogſaa har forklaret det Forſlag, der er ſtillet af Fleertallet, alſaa det, ſom nu med Underændringsforſlaget under Nr. 2 af et æret Medlem for Bornholm er vedtaget af Folkethinget. Jeg tvivler ikke paa, at der er ærede Medlemmer af Thinget, ſom bedre vilde kunne forſvare Forſlaget, end jeg er iſtand til, men den fornødne Forklaring troer jeg at have givet. — Det er vel ogſaa min Pligt udtrykkelig at gjøre opmærksom paa Betydningen af Underændringsforſlaget under Nr. 3; det gaaer ud paa, at Fritageſe for Tjenefte i Forſtærkingen kun ſkal gjælde i Fredstid, men at alſaa de ordinerede Præſter ogſaa ſkulle indkalbes til Forſtærkingstjenefte i Krigstid.

Juſtitsministeren: Den ærede Ordſøger for Fællesudvalget har ſulbſtændig correct fremſtillet, hvad der er paſſeret i den Conference, jeg har havt den Ære at have med Udvalget. Jeg har i Erkjendte af det Unſſelige i, at man kunde komme til en Over-